

My, Pierwsza Brygada (Legiony to żołnierska nuta)

Tadeusz Biernacki albo Andrzej Tadeusz Hałaciński 7.02

Dostojnie, powoli

1. Le - gio - ny to żoł - niers - ka nu - ta, Le - gio - ny
2. O, i - le mąk, i - le cier - pie - nia, o, i - le
3. Krzy - cze - li, żeś - my stu - ma - mie - ni, nie wie - rząc
4. I - na - czej się dziś za - pa - tru - ją i tra - fić
5. Nie chce - my dziś od was u - zna - nia, ni wa - szych
6. Dziś nad - szedł czas po - kwi - to - wa - nia za mę - kę

to o - fiar - ny stos. Le - gio - ny to żoł - nier - ska
krwi, wy - la - nych łez, po - mi - mo to, nie ma zwąt -
nam, że chcieć to moc, le - lis - my krew o - sa - mot -
chcą do na - szych dusz, i mó - wią, że nas już sza -
mów, ni wa - szych łez, już skoń - czył się czas ko - ła -
serc i ka - tusz dni, nie chciej - cie więc po - li - to -

bu - ta, Le - gio - ny to stra - ceń - ców los.
pie - nia, do - da - wał sił węd - rów - ki kres.
nie - ni, a z na - mi był nasz dro - gi Wódz!
nu - ją, lecz właś - nie czas od - we - tu już!
ta - nia do wa - szych serc, do wa - szych kies!
wa - nia, za - sa - dą jest: za krew - chciej krwi!

My, Pier - wsza Bry - ga - da, strze - lec - ka gro - ma - da, na

stos rzu - ci - liś - my nasz ży - cia los, na stos, na stos! Na

stos rzu - ci - liś - my nasz ży - cia los na stos, na stos!